

Övertygande tolkningar av brittisk modernist

Michael Tippett: Symfonier nr. 3 och 4
BBC Scottish Symphony Orchestra
Dirigent: Martyn Brabbins
Hyperion CDA68231 [2 CD]

Michael Tippett (1905-1998) var en av de ledande brittiska kompositörerna från 1940-talet och flera decennier framåt med verk som oratoriet *A Child of our Time* och operorna *The Midsummer Marriage* och *The Knot Garden*. Numera har hans musik alltmer fallit i glömska. Tippetts musik - förankrad i

spåren av andra världskriget och det följande kalla kriget - kanske inte känns lika angelägen och aktuell för senare generationers lyssnare. Eller så är hans verk endast offer för den allt mer smalnande repertoaren i konsertsalarna och operahusen?

Martyn Brabbins har de senaste 30 åren varit en av de flitigaste dirigenterna när det gäller att spela in den anglosaxiska repertoaren på skivbolag som Hyperion, Dutton och Chandos. På senare år har han mer och mer fokuserat på de tyngre namnen i brittiskt 1900-tal med kompositörer som **Elgar**, **Vaughan Williams** och **Walton**. Nu har tiden också kommit till Sir Michaels Tippetts symfonier, där Brabbins förra året spelade in de två första på Hyperion med BBC Scottish Symphony Orchestra. Nyligen i år kom den här utgåvan med den tredje och fjärde symfonin, kopplad med en riktig raritet, Tippetts onummerade symfoni i B-dur från 1934, aldrig tidigare inspelad.

Brabbins nu fullbordade cykel är den tredje kompletta på skiva, tidigare har **Colin Davis** och **Georg Solti** gjort en serie på Decca (där Davis dirigerar de tre första symfonierna med London Symphony Orchestra medan Solti framför den fjärde med Chicago Symphony Orchestra). Dessutom har **Richard Hickox** senare spelat in dessa verk på Chandos med Bournemouth Symphony Orchestra. Även värt att notera är att kompositören själv spelade in den andra och fjärde symfonin med BBC Symphony Orchestra (den återfinns nu på NMC).

Tippetts tredje symfoni uruppfördes 1972 och är skriven i två delar, den halvtimmeslånga andra delen innehåller ett sopransolo, inspirerat av bluesmusik, med texter av kompositören själv. Verket är ett av hans mest originella, skrivet i en modernistisk stil som ändå inte är allt för svårtillgänglig och det är dessutom ett slags pendang till **Beethovens** nionde symfoni. Utifrån 1900-talets världskrig och fasor kommenterar och ifrågasätter Tippett den idealism och tro på människan som ligger bakom Beethovens verk (körfinalen utgår ju från **Schillers** dikt *An die Freude*). Tippetts symfoni innehåller också direkta citat från Beethovenian. Brabbins och hans BBC-orkester lyckas att få fram de dramatiska effekterna i det här verket, med hjälp av sopranen **Rachel Nicholls** kraftfulla tolkning av solopartiet, och musikerna fångar också detaljrikedomen i musiken.

Kompositörens fjärde symfoni skrevs för dirigenten Georg Solti och Chicago Symphony Orchestra, som också uruppförde den 1977. Tippett tänkte sig att

verket skulle skildra vägen mellan födelsen och döden med ett inledande mänskligt andetag, från en bandspelare, eller som i fallet här, digitalinspelning. Symfonin, som är indelad i sju olika delar, avslutas också med ett sista andetag och är däremellan ömsom lyrisk, ömsom vilt dramatisk. Även här lyckas musikerna och dirigenten få fram klangrikedomen i symfonin, även om tolkningen inte riktigt har samma furiösa kraft som Solti en gång i tiden hade i Chicago.

Tippetts aldrig tidigare inspelade symfoni från 1934, som 2018 framfördes av Brabbins och hans orkester för första gången på 84 år, låter nästan chockartat annorlunda än de fyra numrerade och det finns egentligen inga spår här av vad som komma skall. Symfonin för tankarna till **Strauss** och tidig **Sibelius** med ett romantiskt, melodiskt tonspråk. Tippett uppvisar en imponerande orkestreringsförmåga och verket är stundtals också ganska så underhållande om än rätt opersonligt, vilket kan förklara varför Tippett drog tillbaka det. Sammantaget så kan ändå Brabbins och BBC Scottish Symphony Orchestras båda utgåvor av de kompletta symfonierna varmt rekommenderas för de musiklyssnare som är nyfikna på att stifta bekantskap med en central brittisk kompositör från 1900-talet.

Per Nylén